

РЕШЕНИЕ

№ 1611

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6558** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54 ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалбата на кмета на Столична община, район „Б.“ срещу Заповед № 18-4588-02. 05. 2019 г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] /СГКК - [населено място]/. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че е налице спор за материално право. Претендира се отмяна на оспорения административен акт.

Ответникът - Началникът на СГКК - [населено място] не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна С. Д., чрез своите процесуални представители изразява становище за недопустимост на жалбата по съображения, че планът за улична регулация не е приложен, тъй като не е проведена отчуждителна процедура и не е заплатено обезщетение. Одобреното изменение е в съответствие с границите на имота по документ за собственост. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Административен съд – София град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е инициирано по заявление вх. № 01-44373-01. 02. 2019 г. на С. Г. Д., придружено от проект за изменение на кадастралната карта и

кадастралния регистър за поземлен имот с идентификатор 02659.2192.211, находящ се в [населено място], район „Б.“, Столична община чрез нанасянето на границите на поземлен имот с идентификатор 02659.2192.211, в съответствие с границите на имот пл. № 52 от кв. 6 по плана на [населено място], в съответствие с документ за собственост. Към заявлението е представена скица-проект № 15-174415-27. 02. 2019 г., както и обяснителна записка, от съдържанието на която се установява, че заявената промяна засяга имоти с идентификатори 02659.2192.211, 02659.2192.876 и 02659.2192.128. Посочено е, че изменението на кадастралната карта се извършва в съответствие съгласно ЧЗРКП на м. "гр. Б. - кв. М.", одобрен със Заповед № 330/ 17. 10. 1977 г. Приложени са документи за собственост - нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вх. рег. № 66147 от 10. 09. 2008 г., акт № 197, том CLXI, дело 45473/ 2008 г. на Службата по вписванията и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вх. рег. № 97488 от 22. 12.2008 г., акт № 33, том CCCLV, дело 68361/ 2008 г. на Службата по вписванията, които легитимират заявителката С. Г. Д. като собственик на поземлен имот, представляващ дворно място, съставляващо ПИ-52 от кв. 6 по плана на [населено място], местност „кв. М.“.

Видно от приложената по делото скица № 15-514876-24. 07. 2018 г. /л. 70 от делото/ имот с идентификатор 02659.2192.128 в кадастралния регистър е записан с начин на трайно ползване - за второстепенна улица и собственик Столична община.

С уведомление на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, Столична община, район „Б.“ като заинтересовано лице е уведомено за образуваното административно производство, като съгласно чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК му е предоставена възможност в 7-дневен срок да направи възражение по заявеното изменение и да представи доказателства. На 4. 04. 2019 г. от кмета на район „Б.“, Столична община е депозирано възражение относно иницирираното изменение, като е посочено че проектът засяга второстепенна улица, част от ПИ с идентификатор 02659.2191.128, която е предмет на градоустройствена разработка на етап - обявен проект и изпратен по компетентност на Главния архитект на Столична община.

Въз основа на така проведеното административно производство, на основание чл. 51, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал. 3 и чл. 54 ал. 1 и ал. 4 от ЗКИР, началникът на СГКК – [населено място] е издал оспорената заповед, с която е одобрил изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], състоящо се в нанасяне на границите на поземлен имот с идентификатор 2659.2191.211, в съответствие с границите на имот пл. номер 52 от кв. 6 на плана на [населено място], м. “кв. М.“ и по документи за собственост, като са променени границите на поземлен имот 02659.2191.128 /с площ 295 кв.м преди промяната и площ 265 кв. м. след промяната/, поземлен имот с идентификатор 02659.2192.211 /с площ 1050 кв.м. преди промяната и площ 1071 кв.м. след промяната/, и имот 02659.2192.876 /с площ 726 кв.м. преди промяната и с площ 735 кв.м. след промяната/.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните, от което се установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства: действащият ПУП по отношение на ПИ с идентификатор 02659.2192.211 е одобрен със Заповед № 330/ 17. 10. 1977 г. и Заповед № РД-09-50-1339/27. 11. 2009 г. за изменение, с която за поземлен имот 52, кв. 6 е отреден УПИ XIX-52, обособен по имотните му граници, като съгласно данните, поддържани в цифров вид от [фирма] за действащите регулационни планове на територията на Столична община, площта на УПИ XIX-52 е 1071 кв. м.

Вещото лице е посочило, че отреждането на ПИ с идентификатор 02659.2192.128 по действащия план за регулация е за:

- УПИ XIX-52, кв. 6 - по отношение засегнатата от предложеното изменение на кадастралната карта част от имота;
- УПИ XIII - за озеленяване, кв. 6.

Вещото лице е посочило още, че по действащия ПУП - ПР поземлен имот с идентификатор 02659.2192.128 не е отреден за улица.

Дало е заключение, че одобрената кадастрална карта в частта на засегнатите от обжалваното изменение граници е изготвена в съответствие със заснетите на място огради, като промяната в границите се извършва в съответствие с имотите граници на ПИ 52 от действащия регулационен план за местността.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорваният се явява заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР, посочено в административния акт като носител на вещно право върху недвижим имот, което право е засегнато от одобреното изменение и което е взело участие в административното производство. От приложената по делото скица № 15-514876-24. 07. 2018 г. се установява, че имот с идентификатор 02659.2192.128 в кадастралния регистър е записан с начин на трайно ползване - за второстепенна улица и собственик Столична община, поради което в конкретния случай Столична община се явява заинтересована страна по делото. В тази връзка, съдът не споделя изложеното становище на процесуалните представители на заинтересованата страна С. Д. за недопустимост на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена в производство по изменение на одобрена кадастрална карта и кадастрални регистри със заповед № РД-18-13/17. 01. 2012 г. на Изпълнителния директор на АГКК, от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност, съгласно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложения към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с граници и идентификатор. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК административният орган е уведомил надлежно за започналото пред него административно производство заинтересованите лица. Същият е зачел правилото за предоставяне на възможност на страните за запознаване с приложените към преписката доказателства и за изразяване на становище и възражения, в съответствие с изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК. Административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон. Условието, при които е допустимо отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта и кадастралните регистри, са императивно установени в чл. 54, ал. 1 – ал. 6 от ЗКИР. Според чл. 54, ал. 1 от ЗКИР непълнотата или грешката се

допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, изготвен от правоспособно лице по кадастъра /чл. 51, ал. 5 от ЗКИР/. Когато СГКК установи, че от представените писмени доказателства и скица-проект за изменение е налице обективно несъответствие между отразеното в кадастралната карта и действителното положение на имота към датата на одобряване на кадастралната карта, проектът за изменението се одобрява със заповед на началника на СГКК, която се придружава от скица-проект за изменението. В съдебното производство по оспорване на заповедта за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри се преценява въз основа на писмените доказателства, приложени към проекта за изменението, дали е налице обективно несъответствие между отразеното в кадастралната карта и действителното положение към момента на одобряването на кадастралната карта, т. е. налице ли са непълноти или грешки, които според дефиницията на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР представляват несъответствията в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри.

В процесния случай, видно от приетите по делото писмени доказателства, процедираното изменение на кадастралната карта се изразява в нанасянето на границите на поземлен имот с идентификатор 02659.2192.211 в съответствие с границите на имот пл. № 52 от кв. 6 по плана на [населено място], м. „кв. М.“, район Б. и по документи за собственост, посредством намаляване на площта на ПИ с идентификатор 02659.2192.128 от 295 кв. м. на 265 кв. м., с начин на трайно ползване: за второстепенна улица, собственост на Столична община; увеличаване на площта на ПИ с идентификатор 02659.2192.211 от 1050 кв. м. на 1071 кв. м., с начин на трайно ползване: ниско застрояване, собственост на С. Г. Д. и увеличаване на площта на ПИ с идентификатор 02659.2192.876 от 726 кв. м. на 735 кв. м., с начин на трайно ползване: ниско застрояване, собственост на Л. И. П..

По делото не е спорно, че заявената административна процедура по изменение на кадастралната карта засяга имот с идентификатор 02659.2192.128, който в кадастралния регистър е записан с начин на трайно предназначение за второстепенна улица. Собственикът на този имот, а именно Столична община оспорва изменението, но реално не противопоставя свои собственически права. Действително, съгласно чл. 56 от ЗОБС, за временните постройки, улиците, площадите, общинските пътища и други линейни обекти на техническата инфраструктура не се съставят актове за общинска собственост, освен ако в специален закон е предвидено друго.

От изготвената по делото експертиза се установява, че отреждането на ПИ с идентификатор 02659.2192.128 по действащия план за регулация е за УПИ XIX-52, кв. 6 - по отношение засегнатата от предложеното изменение на кадастралната карта част от имота; както и за УПИ XIII - за озеленяване, кв. 6. Установява се също така, че действащият ПУП по отношение на ПИ с идентификатор 02659.2192.211 е одобрен със Заповед № 330/ 17. 10. 1977 г. и Заповед № РД-09-50-1339/27. 11. 2009 г. за изменение, с която за поземлен имот 52, кв. 6 е отреден УПИ XIX-52. Установено е от доказателствата по делото още, че одобрената кадастрална карта в частта на засегнатите от обжалваното изменение граници е изготвена в съответствие със заснетите на място огради, като промяната в границите се извършва в съответствие с имотите граници на ПИ 52 от действащия регулационен план за местността.

Със Заповед № РА 50-38/ 02. 02. 2016 г. на главния архитект на Столична община е разрешено да се изработи ПУП - изменение на плана за регулация и застрояване в обхват УПИ XIX-52 и УПИ XIII - за озеленяване, кв. 6 по отношение на ПИ 02659.2192.206 и ПИ 02659.2192.205 и създаване на нова улица-тупик от о.т. 39а до о.т. 39б. Съгласно текста на заповедта, новата улица-тупик се предвижда през имот с идентификатор 02659.2192.128 и при изменение на границите на УПИ XIX-52. На основание посочената Заповед № РА 50-38/ 02. 02. 2016 г. е изработен проект за ПУП, като към настоящия момент няма издадена заповед за одобряване на изработения и обявен проект за ПУП. Предвид това, предвиденото изменение на плана, доколкото се отнася до улична регулация, освен че не е прието и съответно - все още не е влязло в сила, няма пряко отчуждително действие. С него не се променя автоматично мащабът на границите на собственост върху имот на определено лице. Да се приеме обратното, означава, че чрез приемане на регулационен план се учредява право на собственост върху даден обект, което е недопустимо, без да бъде спазена специалната процедура с издаването на индивидуален административен акт – заповед за отчуждаване, респективно провеждане на процедура по чл. 205 и сл. от ЗУТ.

От представените доказателства по делото, както и от заключението на вещото лице се установи, че все още не е издаден административният акт за одобряване на подробен устройствен план и съответно същият не е влязъл в сила, засегнатата с плана част на имота не е била прехвърляна в полза на общината, отчуждителни процедури не са провеждани и обезщетение не е било изплащано по приключило отчуждително производство.

Противно на изложеното в жалбата, в случая не е налице и хипотезата на спор за материално право. В практиката на съда неотклонно се приема, че за да бъде налице спор за право на собственост, трябва обективно да има пресичане на границите на съществуващи имоти, при наличието на конкуриращи се документи за собственост. Документът за собственост удостоверява наличието на право на собственост на носителя. Такъв документ е акт за публична общинска собственост или договор за прехвърляне на собственост, който кметът на район „Б.“ не е представил, за да може съдът да установи, че към момента на изменението на кадастралната карта той е притежавал право на собственост върху засегнатата част от ПИ с идентификатор 02659.2192.128. Оспорващата страна следва да докаже, че е участвала в процедура по отчуждение на посочения имот и че такава е била завършена, което към настоящия момент не е установено.

Поради изложените съображения, съдът намира оспорената заповед за законосъобразна, което налага жалбата да бъде отхвърлена.

Направеното от заинтересована страна искане за присъждане на разноски следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, поради което следва да бъде осъдена Столична община да заплати направените от С. Г. Д. разноски в размер на 855 /осемстотин петдесет и пет/ лева, от които 255 /двеста петдесет и пет/ лева платен депозит за вещо лице и 600 /шестстотин/ лева - платено адвокатско възнаграждение. С оглед на изложеното и на основание чл.172 ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на кмета на Столична община, район „Б.“ срещу Заповед №

18-4588-02. 05. 2019 г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Г. Д. направените разноси по делото в размер на 855 /осемстотин петдесет и пет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: